

værende Sag; derimod skjønner jeg ikke rettere, end at det vedkommer Sagen, forsaavidt den ærede Landstingsmand har bemærket, at, hvis man gik ind paa Slutningen af § 1, hvor det hedder: „En saadan Rigsdaler inddeles, som hidtil Rigsbankdaleren, i 6 Mark og i 96 Skilling,“ saa vilde man for en meget lang Tid have givet Slip paa Leiligheden til at komme ind paa Decimalsystemet. Dette maa jeg nu benægte at være Tilfældet; thi ved det nærværende Lovforslag afgjøres i saa Henseende aldeles Intet, det er slet ikke skudt længere ud, end det ellers vilde være, om Decimalsystemet her tillands maatte være at indføre som Møntinddelingsystem, eller ikke; og hvis der iøvrigt fandtes Anledning dertil, hvis Forholdene maatte udvikle sig saaledes, at det blev hensigtsmæssigt, vilde man jo ligesaa godt kunne give den nye Lov, hvorved dette skeete, med Hensyn til Rigsmønten, som med Hensyn til Rigsbankmønten, og det er ved den Omstændighed, at et Lovforslag som det nærværende vedtoges, ikke udelukket, at man senere skulde kunne komme tilbage til denne Gjenstand. Stod derimod Sagen saaledes, at der var Spørgsmaal om at foretage lignende gennemgribende Forandringer i hele Møntsystemet, som f. Ex. i Maret 1813, da vilde jeg sige, at, naar man ved en saadan gennemgribende Forandring ikke afhandlede Spørgsmaalet om Mønteenhedens Inddeling, saa var det meget lidet sandsynligt, at man snart skulde komme tilbage dertil. Jeg kan altsaa ikke erkende, at den ærede Landstingsmand har Ret i den Bemærkning, at de, som ere Tilhængere af Decimalsystemet, skulde finde dets Indførelse længere udfudt ved at gaae ind paa dette

Lovforslag. Jeg skal forøvrigt med den høitæredede Formands Tilbælselse fortelig berøre de af den ærede Landstingsmand antydede Momenter i saa Henseende. Jeg er ingenlunde utilbøielig til selv at tillægge Decimalsystemet visse Fortrin. Det har virkelig paa Papiret, og for hvem der daglig skal have Meget med Tal at gjøre, sine store Tillokkelser, og det har virkelig ogsaa store praktiske Fordele. Jeg maa imidlertid bemærke, at det i mine Tanker i intet Tilfælde hensigtsmæssigt vilde kunne indføres her, uden at det var kommet dertil, — hvad det ikke er, — at man kunde forene sig med Hamborg om Tilpasningen af Decimalsystemet for Hamborger Banco; saalænge Hamborger-Daleren og Marken inddeles efter Duodecimalsystemet saaledes, at een Skilling-Banco nøiagtigt svarer til 4 Skilling Rigsbank eller, som jeg tør haabe, at det for Fremtiden vil komme til at hedde, Rigsmønt, o. s. v., saalænge troer jeg, at det vil være i høi Grad uhenigtsmæssigt for Danmark, der har og skal vedblive at have sælles Møntsystem med Hertugdømmerne, eensidigt at antage Decimalsystemet. Men, selv om der var en nær Udsetning forhaanden til, at man i saa Henseende kunde komme til en Overenskomst med Hamborg, vilde det i ethvert Tilfælde være et Spørgsmaal, om det ikke vilde medføre en Forandring i selve Mønteenheden. Det er et stort Spørgsmaal, om man saa kunde vedblive at tage Rigsdaleren som Mønteenhed, om man ikke maatte have en Mønteenhed, som kunde passe til den amerikanske Dollar, der er $6\frac{1}{4}$ pCt. slettere end vor Species, for at ikke den mindre gode Dollarmønt skulde fortrænge den vægtigere Speciesmønt i Concurrencen.